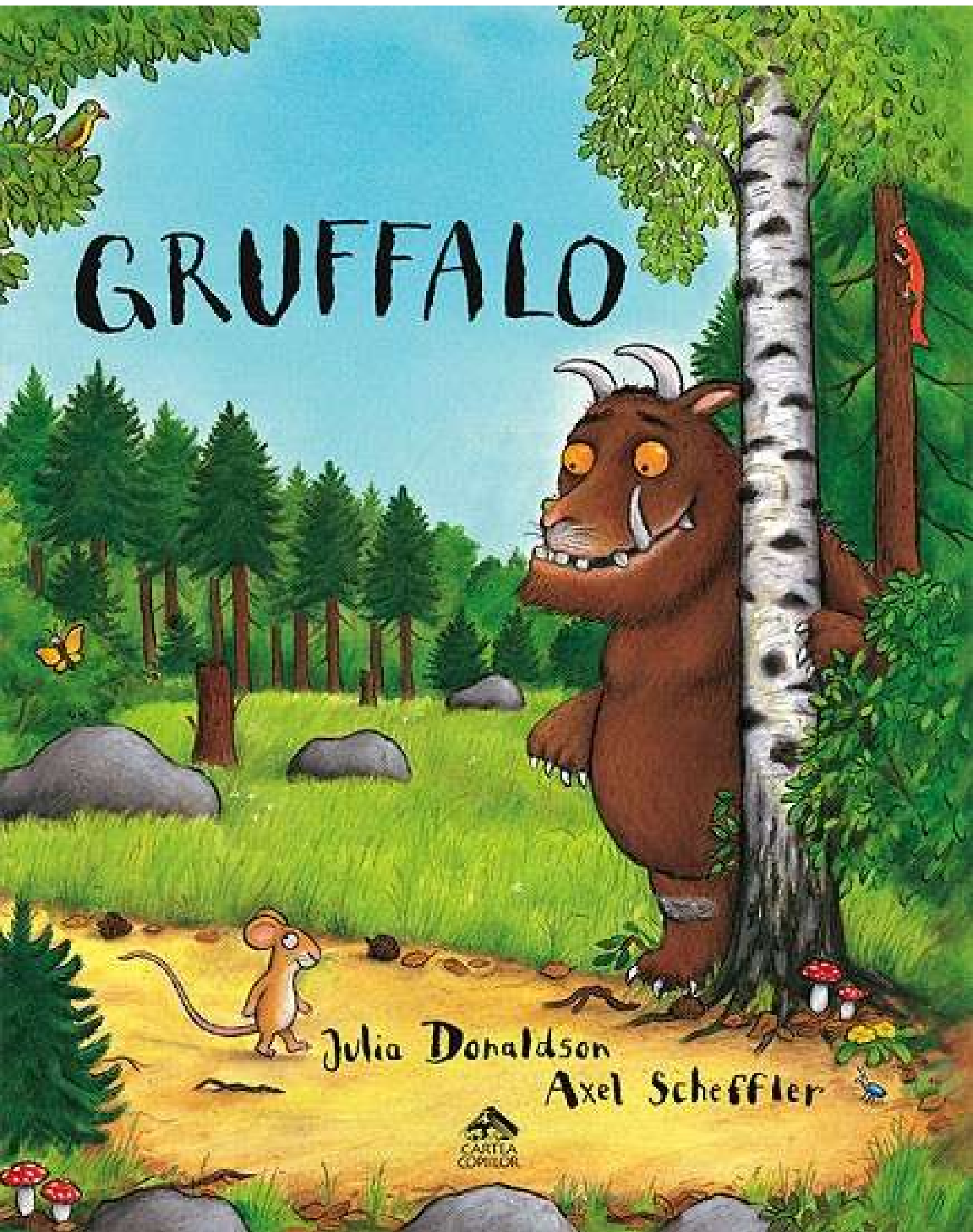

GRUFFALO

Julia Donaldson
Axel Scheffler

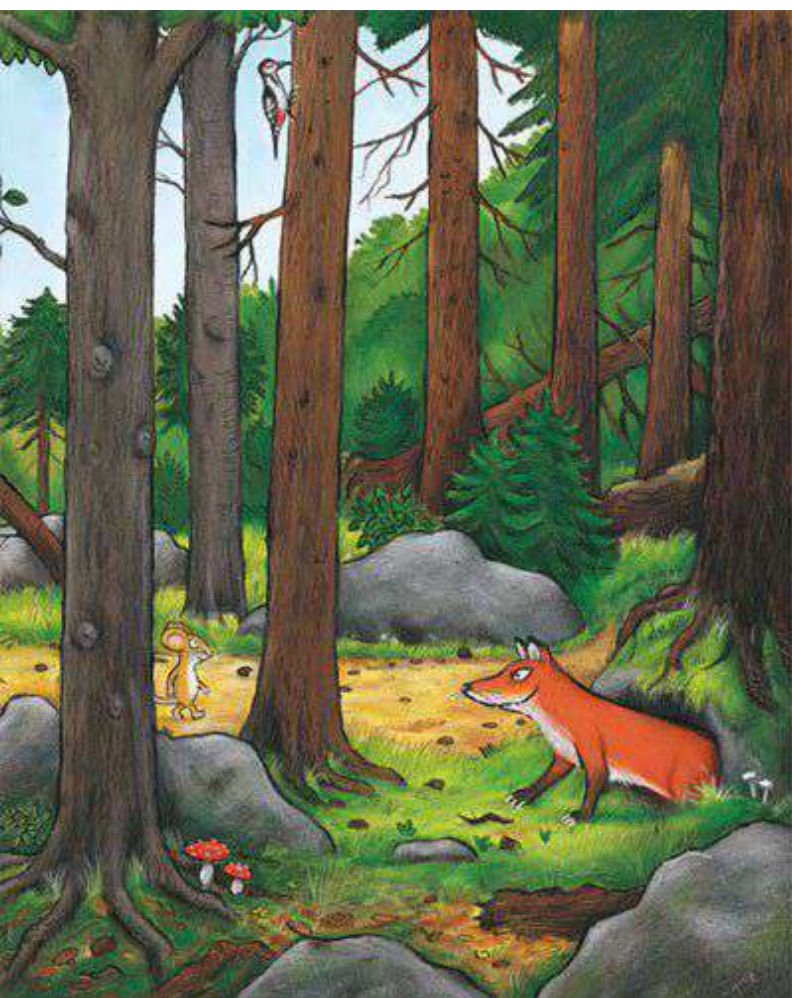
Julia Donaldson

GRUFFALO

ilustrații de Axel Scheffler
traducere de Florin Bican

Un șoricel mergea prin codru-ntunecos.
Văzându-l, vulpea s-a gândit e-arată delicios.
— Un' te duci, soarece brun, singur prin pădurea deasă?
Hai să îți prânzul la mine, sub pământ, unde am casă.
— Mulțumesc, draga mea vulpe, dar nu pot să vin acum.
Merg să iau masa de prânz cu Gruffalo! E pe drum...

— Gruffalo? Care Gruffalo? Țsta cine mai e, oare?
— Păi... Gruffalo! Nu-l cunoști? Ia auzi ce întrebare!

Doi colți cumpliți ca de mistret

și gheare cumplite are

Și măsele, tot cumplite, pe cumplite maxilare.

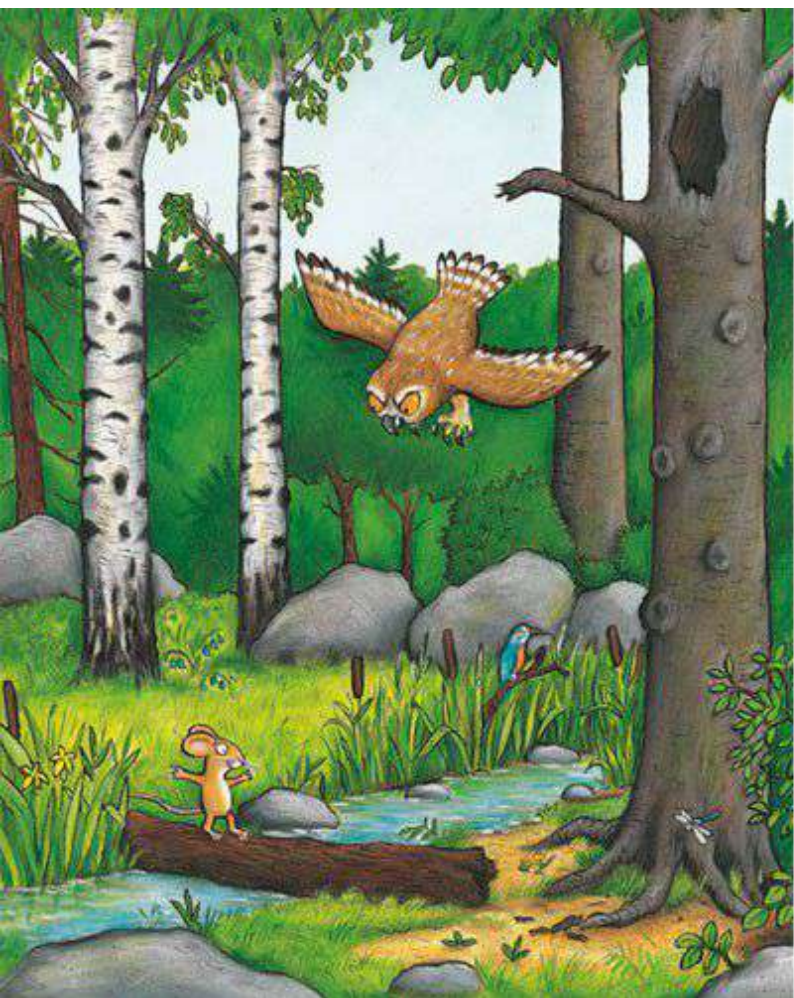

— Unde zici că vă-ntâlniți?
— Chiar aici, ia, în dumbravă.
Tare-i place să mănânce vulpe proaspătă la tavă.

— Vulpe proaspătă la tavă? Atunci, eu o ș-o întind.
Rămas-bun, drag șoricel, i-a strigat vulpea fugind.

— Vai, că bleagă mai e vulpea, vai de ea! N-are habar
Că acest Gruffalo este animal imaginar...

Și a mers el mai departe, prin cel codru-ntunecos.
Văzându-l, bufnița și-a spus c-arată delicios!
— Un' te duci, șoarece brun, singur prin pădurea deasă?
Hai la mine, la un ceai, în copac, unde am casă.
— Mulțumesc, bufniță dragă, dar nu pot să vin acum,
Merg degrabă să-mi beau ceaiul cu Gruffalo. E pe drum.

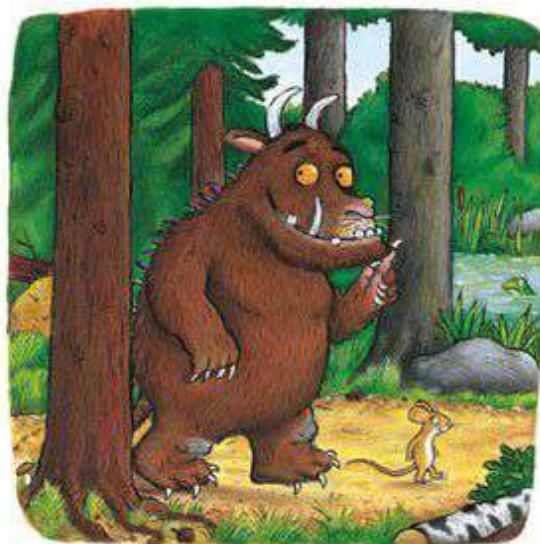
— Gruffalo? Care Gruffalo? Țsta cine mai e, oare?
— Păi... Gruffalo! Nu-l cunoști? Ia auzi ce întrebare!

— O, a spus cu jind Gruffalo, exact ce-mi doream la cină.
Ce frumos ți-ar ședeă ție, șoricel, pe o tartină!

— Frumos? zice șoricelul. Mie să-mi șadă frumos?!
Nu știi că-n pădurea asta, eu sunt cel mai fioros?
N-ai decât să mă urmezi și-ai să vezi — și încă bine —
Că nu-î suflet în pădure să nu se teamă de mine.

Auzind asta, Gruffalo a-nceput să rădă tare:
— Bine, ia-o înainte. Vin în urma-ți, pe cărare.

Cum mergeau, aud din față ca un șuier. — Auziși?
A-ntrebat Gruffalo. Cine-i? Cine șuieră-n prundiș?